

N:o 3.

Ank. till Riksd. kansli den 2 maj 1902, kl. 11 f. m.

Sammanstatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 2, i anledning af dels Kongl. Maj:ts proposition med förslag till lag om tolks anlåtande vid domstol, dels ock Kongl. Maj:ts i statsverkspropositionen gjorda framställning om rätt till användande af anslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter.

1:o.

Genom en den 4 januari innevarande år aflåten proposition, n:o 14, har Kongl. Maj:t, under åberopande af propositionen bilagda, i statsrådet och högsta domstolen förda protokoll, jemlikt § 87 regeringsformen, föreslagit Riksdagen att antaga följande:

L a g

om tolks anlåtande vid domstol.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Är i mål eller ärende, som vid domstol förekommer, part, vittne eller annan, som skall inför rätten afhöras, icke mächtig svenska språket, må tolk tillkallas att vid förhöret rätten biträda.

Är den, som skall höras, döf eller stum, och kan ej förhöret lämpligen ske medelst skriftligen affattade frågor eller svar, må såsom tolk tillkallas någon, som förstår att meddela sig med den, som skall höras.

2 §.

Skall allmän tolk vara vid rätten anställd, varde sådan tolk tillkallad. I annat fall förordne rätten någon att i målet eller ärendet såsom tolk biträda; rätten ege hos Konungens befallningshafvande påkalla biträde för tolks erhållande.

Erfordras vid häradsrätt anlitande af tolk, och varder behovet kunnigt å tid, då rätten ej sitter, må häradshöfdingen vidtaga åtgärd för tolks erhållande, efter ty här förut är sagdt.

3 §.

Ej må den biträda såsom tolk, hvilken till saken eller till part är i sådant förhållande, att derigenom hans tillförlitlighet kan anses förringad.

4 §.

Den, som anställes såsom allmän tolk eller eljest förordnas att såsom tolk biträda, afläggje inför rätten ed, att han skall efter bästa förstånd och samvete fullgöra det uppdrag, som honom lemnats.

5 §.

Skall någon, som ej är till allmän tolk förordnad, biträda såsom tolk, njute han skälig ersättning efter ty rätten bestämmer. Den ersättning skall förskottsvis utgå af allmänna medel; och pröfve rätten i slutliga utslaget, å hvilken part ersättningen skall stanna. I mål, deri allmän åklagare förer talan, må denna ej i annat fall, än då åtalet blifvit utan skäl anställdt, förpligtas att sådan kostnad återgälda, utan skall kostnaden, der den ej finnes böra drabba annan part, stanna å kronan.

6 §.

Hvad i denna lag är stadgadt om tolks anlitande vid domstol skall ega motsvarande tillämpning, der utom rätten biträde af tolk erfordras vid förättning, som hålles af häradshöfding eller i stad af någon rättens ledamot.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1903.

Ifrågavarande förslag är föranledt af Riksdagens skrifvelse den 19 april 1899, deri Riksdagen anhållit, att Kongl Maj:t täcktes låta utarbета och för Riksdagen framlägga förslag till bestämmelser beträffande ej mindre hvad domstol eller allmän åklagare hade att iakttaga för att erhålla biträde af tolk än äfven rörande ersättning åt person, som, efter derom af rätten eller af allmän åklagare gjord framställning, såsom tolk vid rätten tjenstgjort.

Emot den nu föreslagna lagens bestämmelser har utskottet icke funnit sig böra göra någon erinran och får alltså hemställa,

att Riksdagen må, med bifall till Kongl. Maj:ts förevarande förslag, antaga följande:

Lag

om tolks anlitande vid domstol.

Häri genom förordnas som följer:

1 §.

Är i mål eller ärende, som vid domstol förekommer, part, vittne eller annan, som skall inför rätten afhöras, icke mäktig svenska språket, må tolk tillkallas att vid förhöret rätten biträda.

Är den, som skall höras, döf eller stum, och kan ej förhöret lämpligen ske medelst skriftligen affattade frågor eller svar, må såsom tolk tillkallas någon, som förstår att meddela sig med den, som skall höras.

2 §.

Skall allmän tolk vara vid rätten anställd, varde sådan tolk tillkallad. I annat fall förordne rätten någon att i målet eller ärendet såsom tolk biträda; rätten ege hos Konungens befallningshafvande påkalla biträde för tolks erhållande.

Erfordras vid häradsrätt anlitande af tolk, och varder behovet kunnigt å tid, då rätten ej sitter, må härads höfdingen vidtaga åtgärd för tolks erhållande, efter ty här förut är sagdt.

3 §.

Ej må den biträda såsom tolk, hvilken till saken eller till part är i sådant förhållande, att derigenom hans tillförlitlighet kan anses förringad.

4 §.

Den, som anställs såsom allmän tolk eller eljest förordnas att såsom tolk biträda, aflägge inför rätten ed, att han skall efter bästa förstånd och samvete fullgöra det uppdrag, som honom lemnats.

5 §.

Skall någon, som ej är till allmän tolk förordnad, biträda såsom tolk, njute han skälig ersättning efter ty rätten bestämmer. Den ersättning skall förskottsvis utgå af allmänna medel; och pröfve rätten i slutliga utslaget, å hvilken part ersättningen skall stanna. I mål, deri allmän åklagare förer talan, må denne ej i annat fall, än då åtalet blifvit utan skäl anställt, förpligtas att sådan kostnad återgälda, utan skall kostnaden, der den ej finnes böra drabba annan part, stanna å kronan.

6 §.

Hvad i denna lag är stadgadt om tolks anlitande vid domstol skall ega motsvarande tillämpning, der utom rätten biträde af tolk erfordras vid förrättning, som hålles af häradshöfding eller i stad af någon rättens ledamot.

Denna lag skall träda i kraft den 1 januari 1903.

2:o.

Uti den till Riksdagen den 14 januari innevarande år aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Kongl. Maj:t under andra hufvudtiteln uti punkten 10 föreslagit Riksdagen att, under förutsättning att propositionen med förslag till lag om tolks anlåtande vid domstol blefve af Riksdagen bifallen, medgifva, att af anslaget till ersättning åt domare, vittnen och parter finge utgå den kostnad, som kunde enligt sagda lag drabba statsverket.

Under hänvisning till hvad departementschefen enligt det vid statsverkspropositionen fogade statsrådsprotokoll öfver justitiedepartementsärenden den 11 sistlidne januari anfört i denna fråga, får utskottet hemställa,

att, vid bifall till hvad utskottet uti punkten 1:o af detta utlåtande hemställt, Kongl. Maj:ts nu förevarande framställning må af Riksdagen bifallas.

Stockholm den 1 maj 1902.

På det sammansatta utskottets vägnar:

G. RUDEBECK.

Reservation

af herr *C. Persson*.
